

AY

GÜNEŞ

DÜNYA

Boşluğa düşünmek...

ALİ ALTUNCEVAHİR

Güzel bir gün. Bana hadi
dedirten. Bugün
kraterlerini tamamiyle
bana gösterdiği gün.
Dolunay. Çok başarılı bir
gezegen. Bir diğer
yaşamsal kaynak. Güneşin
yarattığı derinlik,
kraterlerin verdiği ipucu,
varlığımızın boşluktaki
diğer bir adı. Ay.

İlk sırada olmasının
sebebi, asıl yaşam
kaynağı olan güneşi
anlamlandırıyor olması.
Uzarlarda bulduğumuz
yeni bir anlam değil.

Ama, farkında
olmadığımız. Tamamiyle.
Uzun bir yaz gecesi olsa,
aynı dolunay, temiz
gökyüzü. Yeniden baksak.
Defalarca baksak.
Yanımızda kime olmasa.
Sadece sen, gece, temiz
gökyüzü ve dolunay. Ne
kadar başarılı. Ne kadar
anlamlı. Ne kadar olgun.
Ne kadar sen. Ne kadar
ben. Ne kadar kendin, Ne
kadar vücudun. Ne kadar
düşüncen. Ne kadar senin
günün. Hepsi bir arada.
Güneş ne güzel izler
bırakmış. Hadi, git uyu

artık. Bu anlamlı günü
tadında bırak. Git.
Güzel hayallerini kimse
bozmasın. Başarını kimse
örtmesin. Aklında bu
güzel doğa harikası
kalsın. Uyu. Uyu. Uyu.

Uyu uyu.

Kalbin temiz, hep güler
yüzlü...
Ay-Güneş-Dünya – Bir
yetişkin nennisi
başlıyor...

Eski bir Afgan halısı
evimin ortasında.
Eski köyümde hatırlatan
at heybelerine benziyor
dokusu. Ayın kraterini de
andırıyor o beyaz, açık
kahve rengi ve ipliğindeki
tüyler. Aklımna gelen ilk
şey, bir İran şahının bana
hikaye okuyarak
uyutması, harika olurdu.
Ay, sadece güneş ışınları
ve sonra dünyayı hayal
etmek tıpkı bu halı gibi.
Ay krateri gibi. Kaldı ki
dünyadayım. Bütün
bunlar güzel bir İran
hikayesi olsun. Biri de

bize nenni söylesin. Biz
büyükler için.

Güzel, Güzel.
Güzel uyu, büyük.
Bir sen, bir ben.
Ay da sen
Güneşte.
Uyu Uyu.

Çocukluğumda annemin
dışarı çıkıp güzel dualar
ettiğini iyi hatırlıyorum.
Annem bu duygusunu hiç
kaybetmedi.

Ey şah, ey kutlu.
Güzel günler ver.
Hak için.
Muhabbet için.
O güzel sendedir.
Sen güzel sensin.
Sen ruhumun dokusu.
Şah ve gerçekler için.
Bize güzellikler bağışla.

Annem.

Ben ise bu ruhu taşımak
için ay, güneş ve dünyayı
seçtim. Bu anlamı katmak
için bu yolu buldum.
Gelin nenni söyleyelim.

Biz yetişkinler için. Gelin
güzel bir hikaye yazalım.

Çok arayıp,
kaybolduğumuz,
gerçeklerin peşinden hiç
kimse bizi alıkoyamadı.
İnanışlarımız bizi çoğukez
doğru yola erİştirdi. Hep
etrafımızda olanları
anlamlandırdık. Bu hikaye
hadi ile başlar.

Hadi...

Halının üstünde çıplak
ayaklı. Yetişkin ben. O
gece ay karterinin bana
sunduğu dolunay, güzel
kum renkleri. Aynısı.
İçimdeki o güzel bütünlük
beni derinleştiriyor.

Varsın.

Güzel günlerden gece. Ay
ışığını eski köy camından
halıya ve ayaklarıma
yansımaları, ardından
yürüyüp, bu kutlu günü
uykuyla ödüllendirmek.
Yastığa ilk başımı
koyuşum, sonra var

olduğumu hatırlatan
durgunluk, böcek sesi,
rüzgarın gece yeşilliklerle
yaptığı müzik. Duyuyor
musunuz. Bir tiz, bir pes.
İki telli dede sazımın
gerçek kaynağı. Bir tiz,
bir pes. İki nüans, iki
ahenk. Bir tiz, bir pes.
Beni durgunlaştıran ay
kraterinin yeryüzündeki
ahengi. Bir tiz, bir pes.
Durgunlaştıran ve
düşünderen. Ay krateri.
Ahenk. Uyumasam dahi
sabah vaktim dinç olabilir.
Uyuyacak mıyım? Yoksa

ahengi mi dinleyeceğim?
Bir tiz, bir pes.
Küçük bir açıklık
dışardaki ayın parlaklığını
halen bana gösteriyor.
Halı halen krater. Bir tiz,
bir pes. Güneş yok. Sen,
ben ve güzel ahenk. Bir
tiz bir pes.

Eyyyyy
Huuuuu
Eyyyyy
Huuuuu
Eyyyyy
Huuuuu
Huuuuu
Nefes....

Ordasın. Krater halı gibi.
Kalbin temiz. Güzellikler
seninle. Bağışlayanın sana
lütufu. Dünyada yeşilin
yaptığı ahenkle bana
kattığı şey, anlam. Şöyle
ki, bit tutam güneş ışını
hapsetmiş ve dünyadaki
yeşil ahenkle,
anlamlandırmalarım,
güzel bir arkaplan
yaratmayı başarmış,
benlik ve benden yana bir
gece.

Anlamlandırmalarımın tek
sembölü bu gece. Ay,
güneş ve dünya tarif

edemediğim anlamları bu
şekilde bana öğretti. Eşlik
eden yeşil ahenk, arkaplan
ışığında Afgan halısı bu
gecenin diğer misafirleri.
Yarın yokuz. Var ama
başka türlü. Farklı ışık
farklı ahenk. Hergün için
ayrı dua. Anlam.

Bu gece
anlamlandırdığım,
kendimi anlamlı, arınmış,
yarın ne olacağını
bilmeden boşluk
hissetmek.

Güzel sen.
Şükür sen.
Yarın sen.
Bugün sen.
Yarın sen.
Varım.
Senin günün.
Senin lütufundur.

Günümün çok farklı
olduğunun farkındayım.

Dolunayı geride bıraktık.
Gün bana dünün geride
kalan güzellikleri devam
ettirdi. Mutluluğum
dolunayın çizgisinde
devam edeceğinin

hissindeyim. Ay krateri
evimdeki halımın
dokusunu koruyor. Geniş
ve derin anlam içerisinde
kendimi kaybetmeden,
halen düşünüyorum.
Bisikletimin pedalları
bugünkü rüzgarda, çünkü
kraterin güçlerine karşı
koymaya çalıştı. Krater
daha güçlü. Senelerdir
böyle bir güce ihtiyacım
vardı.
Şimdi hayatımın gücünü
ve kaynağını bulmuş
oldum. Ayın güneş
çizgisinde bana kattığı
anamlı enerji kaynağı.

Suyun, havanın akışını
benim ihtiyacım olan güce
çeviren gezegen ve gün...

Öncesinde güneşli bir
sabahın tadını çıkardım.
Ocak ayının bitmesine iki
gün kaldı. Şubat ve
sonraki yıllar bu güzel
günün etkisini taşımaya
devam edecek. Uzaklarda
olan güneş ışınlarını ve
gücünü ay gezegeni
sayesinde bana daha farklı
ulaştırıyor.

Ay beyaz olsa.
Güneş mavi.
Sen yaprak.
Yeşil ben.

Deđiřti bugün Afgan
halısı. İstediğim gibi
değil. Her zaman
isteklerimi yapan,
düşündüren bir gezegen
değil ay. Bana ders verdi.
Çok kötü değil ama iyi
geldi. Dürttü beni.
Beşiktařtaki denizin
yükselip omuzumu
ıslatması gibi. Sorunu
yazmak yerine amacını
anlamak daha doğru.
Öğretti işte... Dürttü
beni... Islattı
omuzumu... Olumlu
düşünmek zorundayım.
Yoksa bana kattığı gücü

unuturum. Unutulası
değil. O gücü her zaman
çıkınımda tutmalıyım.
Sıkı tut...

Hayatımın en güzeli,
güçlenerek hayata
bakmak. Karamsar gibi
gelebilir ama değil. Ay ve
güneşin bende yarattığı
hayali gücü sizlere
aktarmaya çalışıyorum.
Gökyüzünü düşündüğüm
de ilk aklıma gelen
sıralama. Yarattığı
neredeysse tedavi edici
etkisi beni hayata
bağlıyor. Anlamı büyük

ama sanki kelimelere
dökemeyeceğim.

Ay bugün dinlen diyor.
Farkında mısınız tıpkı bir
günlük gibi yazıyorum.
Astroloji gibi değil.
Gezegenim bana nasıl
hissetirdiyse.

Dinlen... Dinlen...
Dinlen...

Ama nasıl?

Sanırım ilk günkü gibi
boşluğa düşünerek.
Derinlikler...

Oku. Bugün ay
gezegenenini oku. Afgan
halısı ne diyor.

Yarınının ve bugünün
nedir?
Ertesi günün nedir?
Hafta nedir?
Gün nedir?
Pazartesi nedir?
Ocak nedir?
Şubat nedir?
Ben ne olabilirim?
Sen ne görüyorsun?
Yansımam?
Güneşin deposu mu?
Pil mi?
Ne?

Ne?

Ne? Ne?

Ne?

Sen ne?

Ben ne?

Kim?

Ne?

Ne? Ne?

Sorular bitmek bilmiyor.

Ne? Ne?

Boşluğa düşünmek bu.

Ayı sarpasaran boşluk ve
üzerine düşünmek.

Sıralamak soruları. Bu
boşluğun anlamı ne? Ne?
Ne?

Bulunamayanlar ve
bilinmeyenler... Soruların
bir tanesini bulursam
Afgan halısının ödülü
olabilir mi? Hani bu sefer
denizi dizüstüne kadar
kaldırса ya...

Ne? Ne?

Farkında olduğum şey, ay
güneş dünya bana boşluğa
düşünmeyi öğretti.

Boşluğa düşünmek ne?
Ne? Ne?

Ne?

Birkez daha dinlen diyor
Afgan halısı.

Bugün mutluyum. Beni
yeniden canlandırdı Afgan
halı, sevgili krater. Geri
sardığını düşündüğümüz
şeylerin ardından
mutluluk getiren bir
mizaç. Boşluğa mutlu
olmak...

Mutluyum işte...
Ne yazabilirim...

Akar gider boşluk.
Boşluk...